

POSTANOWIENIE

3 września 2024 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Dariusz Zawistowski

na posiedzeniu niejawnym 3 września 2024 r. w Warszawie
w sprawie z powództwa T.T. i B.N.
przeciwko R. (spółce akcyjnej) w W.
o ustalenie i zapłatę,
na skutek skargi kasacyjnej R. (spółce akcyjnej) w W.
od wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie
z 15 grudnia 2022 r., V ACa 254/22,

1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania

2. zasądza od pozwanego na rzecz powodów kwotę 5400 zł (pięć tysięcy czterysta) tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego, wraz z odsetkami ustawowymi w przypadku opóźnienia, rozpoczynającego bieg po upływie tygodnia od dnia doręczenia pozwanemu odpisu postanowienia w przedmiocie kosztów postępowania kasacyjnego.

UZASADNIENIE

Zgodnie z brzmieniem art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania w następujących wypadkach:

– w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne,

- istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów,
- zachodzi nieważność postępowania,
- skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Skarga kasacyjna jest nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia, którego rozpoznanie przez Sąd Najwyższy musi być uzasadnione względami o szczególnej doniosłości, wykraczającymi poza indywidualny interes skarżącego, a mającymi swoje źródło w interesie publicznym, w szczególności przez zapewnienie jednolitej wykładni i stosowania prawa.

Skarga kasacyjna pozwanego od wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 15 grudnia 2022 r. zawiera wniosek o jej przyjęcie do rozpoznania z powołaniem się na potrzebę wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości oraz występowanie w sprawie istotnych zagadnień prawnych. Analiza wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania i jego uzasadnienia prowadzi jednakże do stwierdzenia, że wskazane przez skarżącego podstawy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania nie zachodzą. Brak jest także podstaw by przyjąć, że w sprawie miała miejsce nieważność postępowania.

Powolywanie się przez skarżącego na występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego wymaga odpowiedniego sformułowania tego zagadnienia, wskazania przepisów prawa, na których tle zagadnienie się wyłoniło oraz przedstawienia argumentacji jurydycznej uzasadniającej możliwość rozbieżnych ocen prawnych oraz istotności tego zagadnienia. Rozstrzygnięcie zagadnienia prawnego o znaczeniu uniwersalnym, musi mieć jednocześnie także znaczenie dla sposobu rozstrzygnięcia sprawy, w której zagadnienie powstało.

Argumentacja prawna powołana przez skarżącego w uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania oraz przedmiot przedstawionych zagadnień, nie pozwala zaś przyjąć, aby zagadnienia te mogły – z punktu widzenia okoliczności rozstrzyganej sprawy – być uznane za istotne zagadnienia prawne w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. Zostały one dostatecznie wyjaśnione w dotychczasowej judykaturze Sądu Najwyższego. Nie istnieje zaś potrzeba wykładni przepisów prawa ani nie występuje istotne zagadnienie prawne, jeżeli Sąd

Najwyższy na ten temat wyraził już swój pogląd we wcześniejszym orzecznictwie, a nie zachodzą okoliczności uzasadniające zmianę tego poglądu.

Uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie daje również podstaw do uznania, że istnieje potrzeba wykładni art. 4 ust. 2 Dyrektywy 93/13, art. 6 ust. 1 Dyrektywy 93/13, art. 65 k.c., art. 354 k.c., art. 358 § 2 k.c., art. 385¹ § 1 i 2 k.c., art. 385² k.c., art. 69 ust. 3 Prawa bankowego i art. 189 k.p.c., w zakresie wskazanym przez skarżącego, przy uwzględnieniu, że stosownie do art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c. przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania uzasadnia potrzeba dokonania wykładni przepisów prawa będąca następstwem rozbieżności w orzecznictwie sądów lub spowodowana poważnymi wątpliwościami przy ich interpretacji. Tego rodzaju wątpliwości wskazane przez skarżącego muszą zachodzić nadal, w chwili orzekania w przedmiocie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, a argumentacja pozwalająca stwierdzić, że występuje rozbieżność w orzecznictwie sądów w tym zakresie wymaga przytoczenia przykładów orzeczeń wskazujących na rzeczywistą rozbieżność w wykładni, występującą także w chwili orzekania w przedmiocie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania. Nie wskazują na to dostatecznie orzeczenia powołane przez skarżącego.

Z tych względów w przedmiocie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania orzeczono jak w treści postanowienia (art. 398⁹ § 2 k.p.c.). O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 98 § 1 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.

(M.M.)

[ms]

